

Romeinen 8 - Hoe groots is onze redding!

Door Michael Morrison

De brief van Paulus aan de Romeinen bestaat uit drie hoofdonderdelen: een uiteenzetting over het evangelie (hoofdstukken 1-8), de plaats van Israël in Gods plan (hoofdstukken 9-11) en aanmoedigingen voor de christelijke levenswijze (hoofdstukken 12-15).

Het hoofdstuk dat wij willen bestuderen bevindt zich aan het einde van Paulus' verklaring van het evangelie. Het vormt de climax, en de waarheden die Paulus in dit hoofdstuk bespreekt zijn werkelijk verbazingwekkend.

Geen veroordeling!

Het hoofdstuk begint met een verbazingwekkende verklaring: "Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods" (Romeinen 8:1-2).

Door wat Christus heeft gedaan, worden gelovigen niet schuldig bevonden en zullen zij niet gestraft worden. Wij zondigen, maar er is geen veroordeling. Als we niet zouden zondigen, zou de vraag over veroordeling zelfs niet eens opkomen. Paulus weet dat we zondigen, want hij zegt, dat er geen straf voor christenen is ook al zondigen zij.

Ongelooflijk nietwaar? Inderdaad, want wij weten dat zonde gestraft dient te worden. Paulus bevestigt dit, maar het goede nieuws is dat Christus voor ons gestraft is. Omdat Hij de volledige straf heeft betaald, hoeven wij niet nog een keer te betalen. Christus heeft de gehele veroordeling ontvangen die wij verdienen, dus staat ons verder geen veroordeling te wachten. Wanneer we op Hem vertrouwen, wanneer ons leven in Hem is, dan hoeven wij niet bang te zijn.

Waarom? Omdat Jezus ons bevrijd heeft van de wet van zonde en dood, ons bevrijd heeft van de enige wet die ons mogelijk kon veroordelen. De wet die zegt, dat zij die zondigen zullen sterven, is niet langer op ons van toepassing, omdat daar al - totaal - voor gezorgd is. In Christus hebben wij het eeuwige leven.

God wil niet dat wij zondigen, maar zelfs wanneer wij zondigen, zullen wij niet veroordeeld worden wanneer wij geloven in Zijn Zoon (Johannes 3:18). De wet kan ons geen eeuwig leven geven, maar God wel. Hij deed dat door Zijn Zoon als een mens te sturen om een offer voor onze zonden te zijn (Romeinen 8:3).

Jezus kwam niet om zondaren te veroordelen - Hij kwam om de zonde te veroordelen. Hij kwam om de zonde te bestraffen, om haar macht ons te overheersen en ons te doden, weg te nemen. Hij kwam om ons leven te geven, en wel op zo'n manier dat de rechtvaardige eisen van Zijn wet volledig vervuld zouden worden (vers 4). In Zijn leven en in Zijn dood vervulde Jezus alle eisen van de wet. Zij kan niets meer eisen.

Leven in de Geest

Dan vertelt Paulus ons dat christenen "niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest" (vers 4). Wij trachten niet te zondigen, maar wij streven naar "de gezindheid van de Geest" (vers 5). Natuurlijk zijn wij niet volmaakt, maar naar gelang we meer door de Geest geleid worden, zullen wij meer de dingen van God gaan doen.

THEMA - REEKS

Voordat wij tot geloof kwamen was ons verstand dood, maar het denken in de Geest is leven en vrede (vers 6). Voordat wij geloofden, waren wij vijandig, ongehoorzaam en onaangenaam tegen God (verzen 7-8). Maar ons nieuwe leven wordt geleid door de Heilige Geest, die in iedereen leeft die aan Christus toebehoort (vers 9).

Onze oude mens is dood vanwege de zonde, en heeft haar straf ontvangen op het kruis (Romeinen 6:2-6). Maar in Christus hebben we een nieuw leven - "de geest is leven vanwege de gerechtigheid" (Romeinen 8:10). Omdat Christus rechtvaardig is, en ons leven in Hem is, zijn wij levend.

"En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, die in u woont" (vers 11). God, die Christus heeft opgewekt uit de doden, zal ons ook opwekken, als Zijn Geest in ons leeft. Ons lichaam zal onsterfelijk, onvergankelijk en in alle glorie worden opgewekt.

"Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars," zegt Paulus (vers 12). Wij zijn verschuldigd naar de Geest van God te leven. Er is geen veroordeling voor mislukking, zegt Paulus in vers 1, maar de verplichting blijft nog steeds: Wij moeten "de werkingen des lichaams doden" (vers 13). Wij zijn geroepen om de Geest te dienen, niet het vlees. Ons is opgedragen God te dienen, niet onszelf.

De oude mens is veroordeeld; de nieuwe mens niet, dus willen wij zoveel mogelijk leven in de nieuwe levenswijze. Alles wat wij doen naar het zondige vlees zal sterven, maar alles wat we doen in gehoorzaamheid aan God zal van eeuwige waarde zijn. Naarmate wij de zonde meer uitbannen en naarmate wij God meer gehoorzamen, zullen wij meer werkelijk levend zijn. De kinderen van God worden geleid door Zijn Geest naar een leven dat God behaagt (vers 14).

De Geest maakt geen slaven van ons, maakt ons niet bang met dreigementen over veroordeling, maar geeft ons in plaats daarvan een veilige plaats in Gods gezin (vers 15). Vanaf het moment dat de Geest in ons woont, kunnen wij vol vertrouwen God onze Vader noemen - en dit heeft belangrijke gevolgen.

Daar wij kinderen van God zijn, zijn wij Zijn erfgenamen - erfgenamen samen met Jezus Christus Zelf (vers 17). Dit betekent een zekerheid op verlossing en verheerlijking - maar het betekent ook dat we lijden in dit leven, zoals Hij deed. Wanneer ons leven in Christus is geplaatst, dan hebben wij deel aan Zijn leven, zowel in het goede als het kwade. Wij delen in Zijn lijden, in Zijn dood, in Zijn rechtvaardigheid en in Zijn opstanding en in Zijn opstanding tot heerlijkheid. Als Gods kinderen zijn wij mede-erfgenamen van Christus, delend in wie Hij is en wat Hij heeft gedaan. Wij behoren Hem toe.

De hele schepping wacht op ons

Hoewel wij als christenen lijden, "weegt het lijden van de tegenwoordige tijd niet op tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden" (vers 18). Net als Christus, staat ons vreugde te wachten - dat is zo veel beter, dat onze huidige beproevingen onbeduidend zullen lijken. >>

Maar wij zijn niet de enigen die er baat bij hebben. Paulus legt uit dat aan Gods plan, dat in ons wordt uitgewerkt ook een kosmische betekenis zit: "Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods" (vers 19). De schepping wil niet alleen ons verheerlijkt zien, zij zal ook zelf gezegend worden met verandering.

"Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen ... in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods" (verzen 20-21). De schepping is nu in verval; haar oorspronkelijke doel is gedwarsboemd. Maar bij de opstanding, wanneer ons de heerlijkheid is gegeven die terecht toebehoort aan Gods kinderen, zal ook het universum uit haar gevangenschap bevrijd worden. Het universum zal verlost worden door het werk van Jezus Christus (Kolossenzen 1:19-20).

Ook de schepping is op dit ogenblik in barensood, zucht en lijdt, omdat zij de schoot vormt waarin de kinderen van God worden geboren (Romeinen 8:22). Ook wij zuchten in lijden, ook al hebben wij een voorshot op onze verlossing - de Heilige Geest die in ons leeft. Alhoewel wij nu reeds kinderen van God zijn, is onze verlossing nog niet volledig. We wachten, met een mengeling van geduld en verlangen, naar "de verlossing van ons lichaam" (vers 23). Onze adoptie zal dan pas volledig zijn.

Dit is de hoop die wij hebben op verlossing - zelfs ons lichaam zal vernieuwd worden, veranderd in heerlijkheid. De fysieke wereld is geen oude rommel die weggegooid kan worden - God maakte het goed, en Hij zal het weer goed maken. Wij zien dit nog niet, noch in de schepping, noch in ons eigen lichaam, maar wij hebben de vaste hoop dat het zo zal worden. Zoals Paulus zegt, "indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding" (vers 25).

Wij leven in een situatie van "nu reeds, maar nog niet": al reeds verlost, maar nog niet helemaal verlost. Wij zijn al bevrijd van de veroordeling, maar nog niet helemaal bevrijd van de zonde. Wij zijn al in het Koninkrijk, maar het is er nog niet in zijn volheid. Wij leven al met aspecten van de toekomst, terwijl wij nog strijden met de dingen van het oude tijdperk.

"En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen" (vers 26). God kent onze beperkingen en teleurstellingen. Hij weet dat ons vlees zwak is zelfs wanneer onze geest gewillig is, daarom pleit de Geest voor ons op een wijze die wij niet onder woorden kunnen brengen.

Gods Heilige Geest haalt onze zwakheid niet weg, maar helpt ons in onze zwakheid. Hij overbrugt de kloof tussen oud en nieuw, tussen hetgeen wij zien en hetgeen wij zullen zijn (zoals Hij verklaard heeft). We zien in dat we nog steeds zondigen, ook al willen we het goede doen (Romeinen 7:14-25). Ondanks deze tegenstrijdigheid, kunnen wij er op vertrouwen dat de Heilige Geest doet wat wij niet kunnen.

Meer dan overwinnaars

Ondanks onze problemen, onze zwakheden en onze zonden, "weten wij nu, dat (God) alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn (Romeinen 8:28). God heeft een plan met ons, en Hij is al een werk in ons begonnen; wij kunnen erop vertrouwen dat Hij dit zal voleindigen (Filippenzen 1:6).

God heeft van tevoren besloten dat wij zouden worden zoals Zijn Zoon, Jezus Christus. Dus Hij riep ons door het evangelie, rechtvaardigde ons door geloof in Zijn Zoon, en verenigde ons met Hem in Zijn heerlijkheid (Romeinen 8: 29-30). Wij zien dit alles nog niet, maar wij kunnen erop vertrouwen dat God er mee bezig is.

"Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (verzen 31-32). Als God zo ver is gegaan om zelfs toen wij nog zondaren waren, Zijn eigen Zoon aan ons te geven, dan kunnen wij er zeker van zijn dat Hij ons alles geeft wat nodig is om het te halen.

Op de dag van het oordeel kan niemand ons beschuldigen, want God heeft ons niet schuldig verklaard (vers 33). Niemand kan ons veroordelen, want Christus onze Redder pleit voor ons (vers 34). Wat voor problemen wij ook hebben, "in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad" (vers 37). Ons is de overwinning gegeven! Niets kan ons scheiden van het plan dat God met ons heeft. Absoluut niets kan ons scheiden van Zijn liefde (verzen 38-39).